

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ IOAN
CAPITOLUL 15

Isus, vița

1 Eu sunt adevărata Viță, și Tatăl Meu este Vierul.

2 Pe orice mlădiță care este în Mine, și n- aduce rod, El o taie ; și pe orice mlădiță care aduce rod, o curăță, ca să aducă și mai mult rod.

3 Acum voi sunteți curați, din pricina Cuvântului pe care vi l-am spus.

4 Rămâneți în Mine, și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduceți rod, dacă nu rămâneți în Mine.

5 Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce mult rod ; căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic.

6 Dacă nu rămâne cineva în Mine, este aruncat afară, ca mlădița neroditoare, și se usucă ; apoi mlădițele uscate sunt strânse, aruncate în foc, și ard.

7 Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.

8 Dacă aduceți mult rod, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit ; și voi veți fi astfel ucenicii Mei.

9 Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea Mea.

10 Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui.

11 V-am spus aceste lucruri, pentru ca bucuria Mea să rămână în voi, și bucuria voastră să fie deplină.

Dragostea frățească

12 Aceasta este porunca Mea : să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu.

13 Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi.

14 Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ce vă poruncesc Eu.

15 Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu știe ce face stăpânul său; ci v-am numit prieteni, pentru că v-am făcut cunoscut tot ce am auzit de la Tatăl Meu.

16 Nu voi M-ați ales pe Mine ; ci Eu v-am ales pe voi ; și v-am rânduit să mergeți și să aduceți rod, și roada voastră să rămână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea.

17 Vă poruncesc aceste lucruri, ca să vă iubiți unii pe alții.

Ura din partea lumii

18 Dacă vă urăște lumea, știți că pe Mine M-a urât înaintea voastră.

19 Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei ; dar, pentru că nu sunteți din lume și pentru că Eu v-am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urăște lumea.

20 Aduceți-vă aminte de vorba pe care v-am spus-o ...

[Continuarea în numărul viitor]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 214 / Duminică 8 Aprilie 2018

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

CHRISTOS A ÎNVIAT !

- Editorial
- Adevărat că a înviat !
- Sunt Davus, nu Edip !
- Proverbe armenesti despre folos
- Ești sigur că vei ajunge în Cer !
- Superlativele în familie
- Versetul de aur al Bibliei

DE MEMORAT / JOI 12 APRILIE 2018

„Încă puțină vreme, și cel rău nu va mai fi ; te vei uita la locul unde era, și nu va mai fi”.
PSALMUL 37 : 10

Editorial. Christos a înviat !

„La sfârșitul zilei Sabatului, când începea să se lumineze înspre ziua dintâi a săptămânii, Maria Magdalena și cealaltă Marie au venit să vadă mormântul.

Și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ ; căci un înger al Domnului s-a coborât din cer, a venit și a prăvălit piatra de la ușa mormântului și a șezut pe ea. Înfățișarea lui era ca fulgerul, și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada. Străjerii au tremurat de frica lui și au rămas ca niște morți.

Dar îngerul a luat cuvântul și a zis femeilor : „Nu vă temeți ; căci știu că voi căutați pe Isus care a fost răstignit. Nu este aici ; a înviat, după cum zisese. Veniți de vedeți locul unde zăcea Domnul ; și duceți-vă repede de spuneți ucenicilor Lui că a înviat dintre cei morți. Iată că El merge înaintea voastră în Galileea ; acolo Îl veți vedea. Iată că v-am spus lucrul acesta.”

Ele au plecat repede de la mormânt, cu frică și cu mare bucurie, și au alergat să dea de veste ucenicilor Lui. Dar iată că le-a întâmpinat Isus și le-a zis : „Bucurați-vă !” Ele s-au apropiat să-I cuprindă picioarele și I s-au închinat.

Atunci Isus le-a zis : „Nu vă temeți ; duceți-vă de spuneți fraților Mei să meargă în Galileea : acolo Mă vor vedea”. (Evanghelia după Matei 28 : 1 - 10)

Oare de ce atunci când îngerul a venit acolo : „Străjerii au tremurat de frica lui și au rămas ca niște morți”. (Matei 28 : 4) Ce era așa de speriat din ceea ce s-a întâmplat acolo ? Dacă vom citi relatarea scrisă de Marcu vom vedea că îngerul este descris ca fiind un tinerel :

„După ce a trecut ziua Sabatului, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, și Salome au cumpărat miresme ca să se ducă să ungă trupul lui Isus. În ziua dintâi a săptămânii, s-au dus la mormânt dis-de-dimineață, pe când răsărea soarele.

Femeile ziceau una către alta : „Cine ne va prăvăli piatra de la ușa mormântului ?” Și, când și-au ridicat ochii, au văzut că piatra, care era foarte mare, fusese prăvălită. Au intrat în mormânt, au văzut pe un tinerel șezând la dreapta, îmbrăcat într-un veșmânt alb, și s-au înspăimântat.

El le-a zis : „Nu vă înspăimântați ! Căutați pe Isus din Nazaret care a fost răstignit : a înviat, nu este aici ; iați locul unde Îl pusese!” (Marcu 16 : 1 – 6) De ce s-au speriat și soldații și femeile ? În traducerea Bibliei în limba română, nu se pot observa câteva lucruri.

Pentru a înțelege mai bine ce s-a petrecut la mormânt, vom reda un citat din cartea *Un cuvânt pe zi*, de J. D. Watson, (apărută la Editura Casa Cărții din Oradea, în 2010, pagina 143).

„Scepticii au negat mult timp Învierea lui Isus, sugerând că ucenicii i-au furat trupul (este aceeași poveste pe care liderii religioși au spus-o în Matei 28 : 12 – 13 și pe care au poruncit și gărzilor romane să o spună).

O analiză a trei cuvinte grecești anulează această acuzație nefondată.

În primul rând, vom analiza termenul *proskuliō*, care este folosit în Matei 27 : 60 și în Marcu 15 : 46 pentru a relata că o piatră a fost **rostogolită** în fața mormântului lui Isus pentru a-l închide.

Acest cuvânt înseamnă pur și simplu *a rostogoli ceva într-o anumită direcție*. Practica obișnuită în zilele acelea era de a folosi o piatră foarte mare, rotundă, care se mișca pe un șanț. O astfel de piatră cântărea de obicei între o tonă și jumătate și două.

În al doilea rând, vom analiza cuvântul *apokuliō*, folosit atât de Marcu (16 : 3 – 4), cât și de Luca (24 : 2) pentru a descrie o imagine și mai sugestivă. Acest cuvânt înseamnă *a da la o parte, a rostogoli înapoi* și indică o altă practică obișnuită în zilele acelea, de a avea o pantă, lateral față de intrare, pe care să fie rostogolită piatra. Fără îndoială că ea era ținută de o proptea, pe care Iosif din Arimatea pur și simplu a îndepărtat-o, lăsând apoi gravitatea să ajute la închiderea mormântului.

De asemenea, Matei folosește *apokuliō* pentru a ne comunica faptul că un înger **a rostogolit înapoi** piatra de la mormânt (Matei 28 : 2). Deci, puteau oare ucenicii să dea la o parte o piatră de circa o tonă și jumătate – două tone? Era nevoie de cel puțin douăzeci de oameni pentru a o muta. Și chiar dacă ucenicii ar fi mutat piatra, ar fi putut ei s-o facă fără ca gărzile romane (Matei 27 : 65) să-i vadă și să-i audă ?

În al treilea rând, vom analiza cuvântul *airō*, pe care Ioan (20 : 1) îl folosește pentru a ne da și mai multe informații despre piatra respectivă. Acest cuvânt înseamnă „a ridica, a sălta, a înălța”, și este tradus prin „îndepărtat”, în loc de „rostogolit înapoi”.

Cu alte cuvinte, piatra nu a fost pur și simplu rostogolită înapoi, ci a fost **ridicată și mutată la o distanță considerabilă de la mormânt**. Din nou ne întrebăm, puteau ucenicii să facă această faptă supraomenească ? Pentru o astfel de operație era nevoie de o putere supranaturală. Atunci când îngerul a venit, Matei scrie că : „... s-a făcut un mare cutremur de pământ ; căci un înger al Domnului **s-a coborât din cer, a venit și a prăvălit piatra de la ușa mormântului și a șezut pe ea. Înfațișarea lui era ca fulgerul, și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada. Străjerii au tremurat de frica lui și au rămas ca niște morți**” (Matei 28 : 2 - 4) Ei au fost martori la tot ce s-a petrecut, iar reacția lor a fost normală ... probabil că s-au bucurat că au scăpat cu viață ! Dar când au privit în mormânt, au constatat că păzeau de fapt un mormânt gol ! Domnul Isus nu mai era acolo. Și prin Înviere a fost dovedită Divinitatea Lui ! Punerea cuiva în mormânt este asemănătoare semănării. Se pune *sămânța* care răsare ... învie ! Dar unde își petrece veșnicia ? Ne dorim să fie cu Isus ! Vă dorim : *Sărbători binecuvântate !*

Versetul de aur al Bibliei

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Povestiri cu tâlc

La o întrunire numeroasă a partidului dintr-un oraș (nu departe de Moscova), un funcționar încercă mai mult de două ore să-i convingă pe ascultătorii săi că nu poate exista nici un Dumnezeu și că nici n-a existat vreunul.

Pentru a fi sigur de succesul său, spre sfârșit puse întrebarea stereotipă, dacă cineva dorește să spună ceva în legătură cu cele spuse și auzite, sau să întrebe ceva. Atunci se ridică din bancă un simplul țăran și rugă să i se permită să vină în față, ceea ce conferențiarul aprobă. Țăranul se urcă la pupitru, aruncă cu calm o privire asupra numeroșilor ascultători din sală, își desfăcu mâinile și strigă : „Christos a înviat !” Cu toții se ridicară în picioare și răspunseră într-un cuget : „Adevărat că a înviat !” Ceea ce se întâmplă însă ulterior este ușor de intuit: drumul spre pupitru a reprezentat drumul său în exil, spre cruce. [Preluare de pe internet]

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **Davus sum, non Oedipus** (lat. „Sunt Davus, nu Edip !” - E versul 194 din comedia *Andria* a poetului latin Terențiu (act. II, sc. 2 în ediție modernă). Davus era un sclav (cum a fost și autorul), dar un om cu mintea simplă, pe când Edip, după cum știa lumea din antichitate, fusese un om cu mintea ascuțită, care reușise să dezlege toate întrebările insidioase ale Sfinxului. Prin vorbele de mai sus, eroul din comedia lui Terențiu recunoștea : sunt un om simplu, nu sunt înțelept, nu pot pricepe ... (ca Edip). Azi, aceste cuvinte sunt folosite mai ales în ironie la adresa unui adversar care se pretinde deosebit de ager, de inteligent și te *tratează de sus*. *I se poate răspunde ... : „Davus sum, non Oedipus ! ...”*

Din cartea *Boli evitabile*

Capitolul 8. Superlativele în familie

Adevărata dragoste este aceea care va rezista probei focului în viața de toate zilele este aceea pe care o oferă Dumnezeu și o dă ... : „*Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate ; dragostea nu pizmăiește ; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău ... Acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul. Dragostea nu va pieri niciodată*” (I Corinteni 13 : 4 - 5, 7 - 8) Dragostea este o necesitate de bază nu numai pentru a obține superlative în viața conjugală ci și pentru a trăi. Dr. Smiley Blanton în recenta sa carte *Iubire sau moarte*° scrie : „Peste 40 de ani, în biroul meu, am ascultat oameni de toate vârstele și clasele sociale, povestindu-mi despre speranțele și temerile lor ... Când mă gândesc la anii ce au trecut îmi este clară nevoia universală de iubire ... Ei nu pot să supraviețuiască fără iubire ; ei trebuie **sau să o posede sau să piară**”.

(° New-York, Simon and Schuster, Inc. 1956, pp. 3-15)

Proverbe armenesti despre folos

• Ce faci pentru mine, înveți pentru tine. • Calul de dar nu se caută la dinți. • Să fie apă în râu, să vină de unde o vrea. • L-au pus la muncă - a fugit, l-au pus la masă - a venit. • Unde nu-i pisică, șoarecii petrec. • Cine vinde miere își linge degetele. • Dintr-o floare, șarpele scoate venin, iar albina miere. • Strugurii cei mai buni, pândarul viei îi mănâncă. • Ridichile cu cât sunt mai rare, cu atât au capul mai mare. • Oțetul fără bani e mai dulce ca mierea. (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu” (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) **„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”**